SPERANȚE IROSITE...

La timpul cuvenit, am lăudat preocupările profesorilor de educație fizică-antrenori de a depista elemente cu talie înaltă pentru baschet. Mai precis, înaintea deschiderii concursului de selecție a speranțelor baschetului, am notat și am apreciat că alături de cei 80 de participanți, invitați de federația de specialitate, 18 băieți măsurau între 1,96 m și 1,98 m, iar 16 fete între 1,80 m și 1,81 m, iar ceilalți aveau și ei talii corespunzătoare solicitării jocului modern. Am așteptat cu încredere inaugurarea concursului, dorind să vedem dacă pregătirea elevilor-baschetbaliști este în concordanță cu numeroșii și diferiții de speranță centralizați ai înălțimii lor. Începutul trebuie făcut prin trecerea unor norme tehnice și fizice de control, care să stabilească gradul de pregătire a sportivului respectiv. Probele, anunțate încă din luna iunie, cu scopul de perfecționare a antrenorilor formațiilor din divizia școlarilor și juniorilor, erau stabilite pe baza unor rezultate anterioare obținute cu loturile reprezentative de juniori și juniore, analizate și aprobate de Colegiul central al antrenorilor, comunicate în scris antrenorilor cu elevi selecționați pentru concursurile amintite (de băieți la fată, de fete la Cluj). Deci, ne-am cunoscut cu multă vreme înainte ceea ce oferea depline posibilitate de a pregăti candidații la loturile republicane pentru a face față probelor respective.

Ei bine, din toate „speranțele" prezente nu au fost îndeplinite normele respective decît de trei băieți (Radu Smigelschi și Eduard Ihm de la Dinamo București — antrenor — Teodor Giurculescu, Virgil Căpușan de la Liceul nr. 35 București — antrenor Mircea Rizea) și o fată (Maria Lepădatoiu de la Școala sportivă Sibiu — antrenor Mihai Flașeriu) ! Toți ceilalți nu au reușit să realizeze baremurile, ba mulți dintre ei nici nu cunoșteau probele ce trebuiau trecute ! Or, cu numai trei juniori și o junioară nu se pot alcătui loturi reprezentative...

Ca atare, F. R. Baschet a decis imediat anularea taberei de pregătire la care trebuiau să rămînă 11 băieți și 14 fete, în timpul vacanței de iarnă. În plus, a dat un avertisment tuturor antrenorilor care au prezentat elemente insuficient pregătite și a atras atenția antrenorilor școlilor sportive de unde nu a fost selecționat nici un element. Cît privește pe cei patru sportivi care au îndeplinit baremurile, ei și antrenorii lor au fost felicitați și stimulați.

Noi sperăm, însă, că măsurile federației nu vor rămîne singulare și că în primul rînd conducerile cluburilor, asociațiilor și școlilor sportive vor analiza temeinic concursul de selecție. Antrenorii de juniori trebuie să înțeleagă că inițiativa lor nu trebuie să se limiteze la a selecționa tineri cu gabarit impresionant, ci să-i și pregătească fizic, tehnic și tactic, la cel mai înalt nivel. Doar așa vor putea corespunde juniorii confruntărilor internaționale, doar așa vor deveni adevărate speranțe ale baschetului românesc.

D. STANCULESCU

CONCURS DE VERIFICARE A SCHIORILOR FONDIȘTI PARTICIPANȚI LA TABĂRA DE LA VATRA DORNEI

Pîrtiile de schi din împrejurimile orașului și parcul stațiunii Vatra Dornei au găzduit concursul de schi fond rezervat participanților la tabăra organizată în localitate de M.E.I. La schi fond au luat startul 190 de sportivi, elevii din tabără alăturîndu-li-se și sportivii asociațiilor Metalul Reșița și Constructorul Cîmpulung Moldovenesc. IATĂ REZULTATELE ÎNREGISTRATE : **SCHI FOND : copii, băieți (3 km.)**: 1. Z. Solomon (Șc. sp. Miercurea Ciuc), 2. I. Păciolu (Șc. sp. Brașovia), 3. I. Lungoci (Șc. sp. Brașovia) ; **fetițe (2 km.)** : 1. Mimi Onciolu (Brașovia), 2. Rebeca Antal (Șc. sp. M. Ciuc), 3. Elena Urs (Brașovia) ; **juniori II (5 km)** : 1. B. Kriszto (Șc. sp. M. Ciuc), 2. I. Tenko (Șc. sp. M. Ciuc), 3. S. Vlimos (Șc. sp. M. Ciuc) ; **juniore II (3 km.)** : 1. Elisabeta Peter (Șc. sp. M. Ciuc), 2. Iosefa Szöcs (Șc. sp. M. Ciuc), 3. Doina Ivașcu (Constructorul Cîmpulung Moldovenesc) ; **juniori I (5 km.)** : 1. Petru Ciobotaru (Constructorul Cîmpulung Moldovenesc), 2. Ladislau Marcoș (Șc. sp. M. Ciuc), 3. A. Moraru (Constructorul Cîmpulung Moldovenesc) ; **juniore I (4 km.)** : 1. Iuliana Gîgu (Șc. sp. M. Ciuc), 2. Elena Ilie (Șc. sp. Rîșnov), 3. Anna-Maria Muntean (Șc. sp. „Șoimii" Sibiu) ; **ȘTAFETĂ (cîștigători) : Juniori I** — Șc. sp. M. Ciuc ; **juniore I** — Șc. sp. M. Ciuc ; **juniori II** — Șc. sp. Brașovia ; **juniore II** — Șc. sp. Brașovia ; **copii, băieți** — Șc. sp. Brașovia ; **fete** — Șc. sp. Brașovia.

„CUPA LACTOZA"

Devenită tradițională, „Cupa Lactoza", la probe alpine, s-a desfășurat cea de a IV-a ediție la Vatra Dornei și a reunit la start 120 de sportivi. Concursul s-a disputat în masivul Giumalău, la cota 1800. Iată primii clasați : Slalom uriaș, juniore : 1. **Elena Iacoban**, 2. Rodica Pop ; seniore : 1. **Aurelia Hangiuc**, 2. Viorica Hangiuc, 3. Maria Gioșan ; juniori : 1. **Grațian Șutea**, 2. Vasile Tușan, 3. Cezar Iacoban ; seniori : 1. **Mihai Miron**, 2. Dorin Neacșu, 3. Vasile Cieuț ; coborîre, juniore : 1. **Rodica Pop**, 2. Elena Iacoban, 3. Doina Mihail ; seniore : 1. **Aurelia Hangiuc**, 2. Viorica Hangiuc, 3. Maria Gioșan ; juniori : 1. **Grațian Șutea**, 2. Marin Tușan, 3. Vasile Tușan ; seniori : 1. **Mihai Miron**, 2. Dorin Neacșu, 3. Ion Bălan.

Horia CHIRILUȘ, coresp.

A VI-A EDIȚIE A FESTIVALULUI DE SCHI „IARNA LA ȘIRNEA"

Sîmbătă și duminică se va desfășura în Șirnea cea de-a VI-a ediție a festivalului de schi intitulat „Iarna la Șirnea". Concepută inițial ca o competiție sportivă de masă adresată copiilor din Șirnea și din localitățile învecinate, ea a căpătat, de la an la an, valențele unui adevărat concurs de performanță.

prim plan

VIRGINIA IOAN (atletism)

S-a născut la 5 ianuarie 1949 în comuna Pîrșani, județul Dolj ; a început practicarea atletismului în 1963, la Craiova, pe cînd era elevă la liceul „Nicolae Bălcescu", sub îndrumarea antrenorului I. Rînderiu ; în prezent face parte din clubul Rapid București ; este antrenată de Ioan Söter ; căsătorită cu maestrul sportului Șerban Ioan, recordmanul țării la săritura în înălțime ; este studentă în anul IV la Institutul de Educație Fizică și Sport ; campioană mondială universitară la săritura în înălțime în 1973, la Moscova, cu 1,90 m, cifră care reprezintă cel mai bun rezultat al său ; campioană balcanică în 1968 și 1973 ; campioană a României în 1967, 1968 și 1973. Cu prilejul sărbătoririi clubului Rapid a fost distinsă cu titlul de maestră emerită.

Virginia Ioan este marea revelație a atletismului românesc în sezonul trecut. Pentru a înțelege ce a însemnat pentru Virginia anul 1973, să ne reamintim că la sfîrșitul sezonului olimpic 1972, cel mai bun rezultat al său era de numai 1,81 m. Să ne reamintim că, deși fusese considerată, la apariția ei o mare speranță, o posibilă urmașă a Iolandei Balaș — a cucerit titlul de campioană balcanică de senioare în 1968, la 19 ani, după ce un an înainte era deja prima săritoare a țării — cu numai 15 luni în urmă, nu mulți erau cei care ar mai fi pronosticat puternica ei ascensiune.

Cei care o considerau plafonată s-au grăbit, desigur, emițînd verdictul fără a ține seama că Virginia progresează an de an, un progres lent, este adevărat, dar totuși progres.

Și iată, într-un singur sezon, Virginia Ioan a ajuns una din primele săritoare ale lumii, intrînd în clubul select al performerelor de 1,90 m, cîștigînd titlul mondial universitar și pe cel balcanic, învingîndu-le în întîlniri directe pe recordmana mondială Iordanka Blagoeva și pe Rita Kirst, atacînd chiar recordul mondial al probei. Toate acestea i-au adus titlul de „cel mai bun atlet român al anului 1973".

VICTORIA BASCHETBALIȘTILOR DE LA STEAUA

(Urmare din pag. 1)

urma desfășurării jocului cu Estudiantes Madrid, echipă redutabilă din care fac parte nord-americanul Taylor (fost component al echipei Austriei, participantă la turneul de calificare pentru campionatul european din anul 1973) și Sagi-Vela, membru al reprezentativei Spaniei, medaliată cu argint la ultima ediție a „europenelor". Pentru edificare asupra formulei de disputare a Cupei cupelor, vom aminti că formațiile din grupa A (ca și cele din grupa B) se întîlnesc fiecare cu fiecare (au mai rămas deci de jucat partidele Spartak Zbrojovka — Estudiantes și Steaua — Estudiantes, ultima la 20 februarie la București și la 27 februarie la Madrid), după care se va alcătui clasamentul grupei. În continuare, în semifinale, echipa clasată pe primul loc în grupa A joacă cu cea de pe locul 2 în grupa B și locul 1 din grupa B cu locul 2 din grupa A. Deci, dacă învinge și pe Estudiantes, Steaua va ocupa locul 1 ; dar în ipoteza că Spartak Zbrojovka va cîștiga în fața madrilenilor, iar aceștia vor întrece pe steliști, hotărîtor va fi coșaverajul și, în acest caz, bucureștenii pot ocupa chiar locul 3, ratînd semifinala.

Acestea sînt simple presupuneri menite să amintească echipei Steaua că a făcut un pas important spre semifinale, dar că decisive rămîn întîlnirile cu Estudiantes. De aceea, toată atenția, încă de pe acum, pentru aceste confruntări.

UN FINAL ADMIRABIL

Nu există satisfacție mai mare pentru gazetar decît momentul în care semnalul său (ca purtător al opiniei publice) este luat în seamă, iar propunerea — materializată cît de cît.

Așadar, miercuri seara, sala Floreasca ne-a oferit o gală sportivă foarte apropiată de ceea ce ne-am dorit. Programul amplu, cu două meciuri de nivel european, putea face față oricărei exigențe, încununat fiind cu o partidă-vedetă de toată frumusețea. Publicului nu i s-a lăsat aproape nici o clipă de răgaz, în fiecare pauză fiind solicitat de amuzantele evoluții ale minibaschetbaliștilor de la Șc. gen. 163 (fete) și Șc. sp. 2 (băieți). Încă nu știm dacă prezența copiilor pe teren se datorează întîmplării sau revenirii de la munte a profesorului Stelian Gheorghiu... A fost și o jumătate de bufet. Și încununarea activității unei admirabile jucătoare, Angelica Tita. S-a creat o ambianță favorabilă mișcării sportive. Și corolarul firesc al tuturor acestor elemente s-a vădit în numărul foarte mare de spectatori, care au umplut sala.

Privitorii au fost răsplătiți și cu o întîlnire de un mare dramatism, care i-a ținut sub tensiune în majoritatea timpului. Steaua și sportivii din Brno au electrizat publicul prin pasiunea și ambiția puse în joc. Fără a uita labilitatea permanentă a scorului și ultimul minut care (menținînd firește proporțiile) ne-a dat senzații similare cu cele din finala olimpică de la München. O singură secundă și victoria bucureștenilor era pe muchie de cuțit. Ei aveau un punct avans, dar Petr aruncă spre coș, în timp ce arbitrul Popovici fluieră, iar sirena sună concomitent sfîrșitul partidei. Confuzie. Bucurie și amărăciune. Jucătorii cehoslovaci mai beneficiază, sub presiunea unui cronometru practic paralizat, de o aruncare laterală. E o speranță imposibil de realizat. O pasă, un baraj reușit al bucureștenilor și ei cîștigă dubla partidă cu un adversar excelent, superior în schemele tactice de atac, dar inferior în capacitatea psihică.

Victor BĂNCIULESCU

OBIECTIV PRINCIPAL ÎN SPORTUL POPICELOR

(Urmare din pag. 1)

deplinire cere însă o pregătire susținută, de o intensitate maximă. Cîțiva dintre vorbitori și-au pus întrebarea de ce nu obține și echipa masculină rezultate de răsunet mondial ca aceea feminină cînd condițiile de pregătire sînt identice pentru ambele selecționate ? Răspunsul trebuie căutat — după părerea unor participanți la discuții — în selecția, nu întotdeauna bazată pe criterii științifice în modul de instruire, care nu este în concordanță cu metodica antrenamentului modern. Sportul popicelor cere, cu precădere, îndemînare și precizie, dar aceste calități nu pot fi puse în valoare decît atunci cînd sînt grefate pe o excelentă pregătire fizică. Antrenorul **Roger Cernat** afirma că la mulți jucători din lot, juniori și seniori, se constată o insuficientă pregătire fizică, ceea ce denotă că în echipele noastre această importantă latură a instruirii este lăsată pe plan secundar.

Unii dintre participanții la plenară au pus problema revizuirii regulamentelor competiției divizionare, atît în privința numărului de juniori folosiți la meciuri, cît și a organizării turneului final al campionatului. S-a propus biroului federal ca acest ultim act al competiției să aibă o altă formulă de desfășurare, adică ocupantele locurilor 1 din serii să joace între ele pentru titlu, iar celelalte pentru locurile 3—4, respectiv, 5—6.

Plenara a hotărît să sporească numărul memebrilor biroului federal de la 13 la 15.

Biroul Federației române de popice are acum următoarea componență : **Gheorghe Bălan** — președinte, **Marin Petrescu** și **George Alexandru** — vicepreședinți, **Ladislau Szöcs** — secretar general, **Dumitru Stoica, Constantin Neguțoiu, Constantin Popescu, Ion David, Petre Moisescu, Petre Trandafir, Gheorghe Smoleanu, Gheorghe Ficiu, Carol Leghendi, Petre Tudoran** și **Ion Pătru** — membri.

Noi acțiuni de selecție la clubul Steaua

Preocupați în permanență de reimprospătarea secțiilor cu elemente tinere, de perspectivă, antrenorii și specialiștii clubului bucureștean Steaua inițiază periodic ample acțiuni de selecție, destinate copiilor dornici să practice sportul de performanță. Cei mai buni antrenori ai clubului efectuează vizite prin școlile Capitalei, căutînd cu atenție tineri dotați, capabili să obțină mari performanțe.

În aceste zile, clubul Steaua oferă copiilor bucureșteni posibilitatea de a se înscrie în secțiile de caiac-canoe, canotaj academic și haltere.

Duminică 20 ianuarie, începînd de la ora 9, la sala din Calea Plevnei nr. 114, întregul colectiv de specialiști ai secțiilor de sporturi nautice, în frunte cu antrenorul emerit Nicolae Navasart, așteaptă copiii (născuți între 1957 și 1960) amatori de caiac-canoe și canotaj, pentru o selecție.

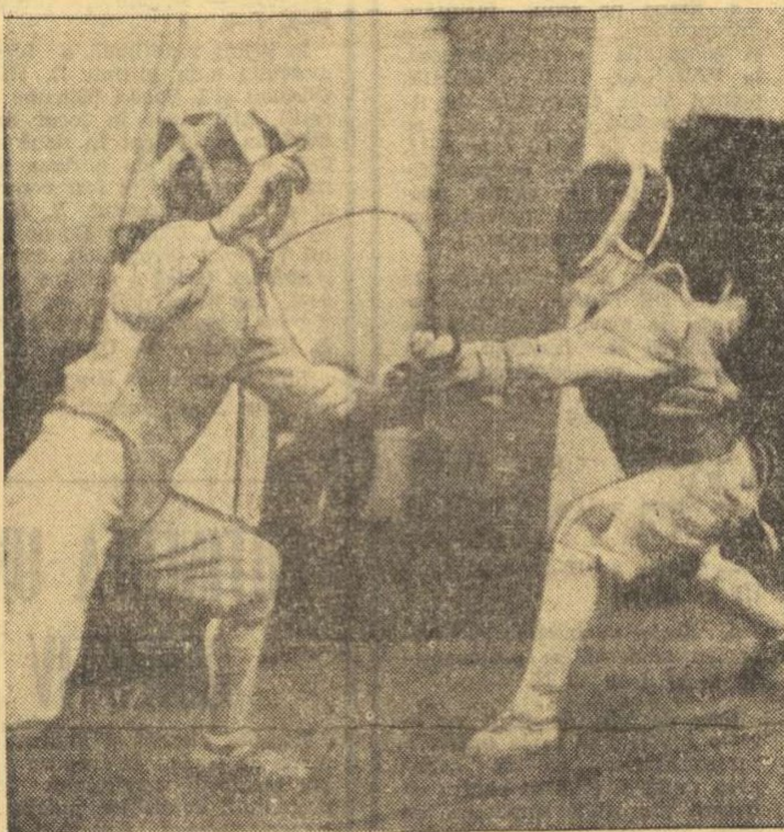
Apoi, zilnic între orele 9 și 13, 16 și 20, cei mai tineri iubitori ai halterelor se pot prezenta și ei la selecții, la aceeași sală. Sînt invitați tineri între 12 și 18 ani.

SE REIA ACTIVITATEA DE RECICLARE A ARBITRILOR DE RUGBY

Colegiul central al arbitrilor din F.R. Rugby își reia activitatea de reciclare a „cavalerilor fluierului" luni 21 ianuarie ora 19, în sala M 10 a Institutului de educație fizică și sport. Sînt invitați să participe arbitri de rugby și foștii jucători care doresc să obțină calificarea de arbitru.

ȘCOALA ȘI SPORTUL

„EXPERIENȚA VIITORULUI" PORNIND DE LA SELECȚIE...

Jenica Băbaru (în dreapta), produs de frunte al „Viitorului", finalistă la primul campionat republican de floretă pentru copii...

Foto : Vasile BAGEAC

Se readuce continuu în discuție problema selecției. Firește, nu dintr-un capriciu al antrenorilor, ci dintr-o necesitate permanentă. O selecție riguroasă asigură promovarea pentru performanță a unor elemente autentic valoroase, cu care antrenorii pot lucra în perspectivă, pot viza rezultate de înalt nivel. Altfel se pierde un timp prețios, în dezavantajul și al copiilor, al tinerilor care trenează într-o secție fără a arăta nimic, și al antrenorilor, al profesorilor care nu își văd răsplătite eforturile.

Problema selecției, tratată cum se cuvine, oferă implicit satisfacții. Iată exemplul „Viitorului" (al secției sale de scrimă), o unitate școlară de performanță în care acestui proces i se acordă, de ani de zile, o atenție aparte. *Numai așa „Viitorul" a putut înregistra frumoasa performanță de a avea sportive în lotul reprezentativ de scrimă, cum este cazul Magdalenei Bartoș, prezentă la Campionatele Mondiale din Suedia și la Universiada de vară de la Moscova. Iar în activitatea competițională internă, sportivele de la „Viitorul", floretistele, sînt prezente în prima divizie a țării, printre fruntașe. Lîngă Magdalena Bartoș, o altă sportivă de mare... viitor în floreta de performanță, Aurora Crișu, apoi Carmen Budur și Mariana Ostafi.*

„Garniturii de aur" a „Viitorului", cum îi place să se exprime *prof. Rodica Șiclovan*, directoarea școlii, i se adaugă necontenit alte și alte elemente de perspectivă, schimbul II, din care fac parte, de pildă, *Jenica Băbaru*, finalistă a primului campionat republican pentru copii, desfășurat recent, sau cea mai... tînără componentă a secției de scrimă, micuța *Cristina Sima*...

Este meritul conducerii acestei școli sportive experimentale, de a se fi ajuns la o asemenea performanță, plecînd — cum am subliniat inițial — de la o selecție pe verticală. Este foarte adevărat că lîngă conducerea școlii s-au aflat și antrenori care își cunosc bine menirea, tehnicieni dar și pedagogi cu reale virtuți, ca *Tănase Mureșanu*, mai recent *Zoltan Gered* sau frații *Hillerin*, toți profesori, foști sportivi, oameni legați sufletește de copii, de școală, de noțiunea de performanță, în sensul științific al cuvîntului. *Selecția la secția de scrimă a „Viitorului" a însemnat sute de copii, băieți și fete, din școlile generale ale sectoarelor 3 și 4, în principal. O sită care s-a cernut continuu, cu multe... lacrimi, dar fără menajamente. Drumul către vîrful piramidei în sport este mult mai dificil decît cred cei neavizați. Acest adevăr demonstrat ni-l oferă cu prisosință „Viitorul"...*

LA LICEUL „AUREL VLAICU" DIN ORĂȘTIE, O PEPINIERĂ DE... PROFESORI DE SPORT!

Un oraș din județul Hunedoara, Orăștie, tinde să-și capete o faimă inegalabilă: liceul „Aurel Vlaicu" din această localitate trece drept o pepinieră a... profesorilor de educație fizică !

Faptul pare ciudat, la prima vedere, **nefiind vorba de un liceu cu profil de specialitate, ci de o unitate de învățămînt de cultură generală.** Dar, prin interesul cu care elevii se dedică în acest liceu învățămîntului de educație fizică, începînd cu primele clase, s-a ajuns la o asemenea performanță. Facilitată, însă, și de condițiile create de școală, de priceperea dascălilor de sport de a-i atrage pe elevii cu aptitudini cît mai aproape de activitatea de performanță.

Condiții, într-adevăr excelente, cum am avut prilejul să constatăm personal : **în corpul clădirii liceului, o sală de sport, în timp ce o a doua, separată** (100 de metri distanță) **va intra chiar din 1974 în patrimoniul acestei unități de învățămînt. În același timp, elevii de la „Aurel Vlaicu" dispun de un microcomplex sportiv pentru atletism, jocuri sportive, gimnastică (și iarna pentru patinaj) amenajat de ei.** În vacanțe, s-a desfășurat o muncă patriotică însuflețită pentru schimbarea înfățișării unei curți, complet denivelate, bituminarea ei, acoperirea unor zone cu zgură. Treabă de oameni gospodari, în care sînt integrați și profesorii din conducerea liceului (director, **prof. Emil Neamțu**) și cei de la catedra de specialitate, în frunte cu **Ioan Ciolna...**

Dascălii de educație fizică își fac simțită o prezență permanentă în liceu, de dimineață și pînă seara. Aici, spre deosebire de alte unități de învățămînt, n-am întîlnit noțiunea de „program de 2—3 ore pe zi". **Profesorii de sport se simt datori să fie continuu la dispoziția elevilor, să le îndrume activitatea sportivă, să organizeze concursuri și competiții** (un campionat pe liceu la jocuri, sistem-divizie, este un lucru curent în calendarul asociației sportive), să fie în mijlocul lor la întrecerile de patinaj, să iasă împreună pe pîrtii la săniuș, în vacanțe să meargă în tabere, în excursii. În această vacanță de iarnă, de pildă, prof. Ciolna a întreprins o excursie pe Valea Prahovei, cu 22 de elevi, cei mai merituoși sportivi ai liceului.

Am consemnat toate aceste fapte pentru a înțelege mai lesne de ce aici, la liceul „Aurel Vlaicu" din Orăștie, elevii care absolvă cursurile sînt tentați să se îndrepte și către Institutul de educație fizică și sport sau facultățile de educație fizică ale Institutelor pedagogice. **Pînă acum, aproape 30 de absolvenți ai acestui liceu sînt profesori de educație fizică, integrați în unități școlare din întreaga țară. Iar unii dintre ei au revenit în școală, ca profesori. Așa este cazul lui Tiberiu Tulbure...**

În atmosfera extrem de propice pentru sport existentă aici, nu ne-am mai mirat — la plecare — cînd am aflat că și fiica prof. Ioan Ciolna — o absolventă a liceului „Aurel Vlaicu", anul trecut printre fruntașe — s-a prezentat la concursul de admitere la I.E.F.S. Acum este în anul I, face — în vacanțe — practica pedagogică, în Orăștie, împreună cu tatăl ei, cu ceilalți profesori de sport **(Ion Voina, Nicolae Andrei** și **Nicolae Castăianu)** și țintește ca la absolvire să revină, ca și Tiberiu Tulbure, la liceul „Aurel Vlaicu". Altfel spus, un schimb de ștafetă între tată și fiică...

NOTĂ

REALITĂȚI CARE OBLIGĂ...

Înființată cu aproape două decenii în urmă, Școala sportivă din Timișoara și-a văzut abia în ultima vreme încununate eforturile de a dispune de cîteva baze sportive proprii. Este foarte adevărat, și pînă acum ea a avut spații de activitate, vara ca și iarna, dar în săli de sport închiriate, ceea ce însemna condiții destul de dificile (timpul pierdut cu deplasarea elevilor și probleme de ordin financiar). Acum, **prin grija Consiliului popular al municipiului Timișoara și al Inspectoratului școlar cu sprijinul C.J.E.F.S. Timiș, această unitate de performanță a elevilor din orașul de pe Bega poate să-și desfășoare în bune condiții activitatea, urmărind mai direct realizarea obiectivelor propuse, sporindu-și eficiența.**

Prof. Andrei Blayer, director-adjunct al școlii, ne mărturisea cu multă satisfacție faptul că **elevii sportivi din Timișoara sînt beneficiarii unor terenuri de baschet și tenis, ai unor bazine de înot** (în vacanța de vară, paralel cu instruirea unor reprezentanți ai școlii, alți aproape 1 000 copii au învățat să plutească). **Elevii acestei școli au, de asemenea, o largă accesibilitate la terenurile de rugby și la sectoarele de atletism puse la dispoziție de C.J.E.F.S., folosesc în principal sala de gimnastică și scrimă din cartierul Circumvoluțiunii. Pentru cei ce s-au specializat în sporturile nautice, Bega le oferă, în continuare, condiții excelente de pregătire.**

Amintind toate acestea, se cuvine să facem o precizare : **crearea de condiții optime de lucru pentru „atelierele" celor 13 secții pe ramură de sport, cîte cuprinde școala timișoreană, obligă la mai mult pe planul performanței. Nu vrem să intrăm în amănunte** (aminăm pentru un viitor apropiat o analiză la obiect a activității acestei școli), **dar sublinierea se impune. A sosit timpul ca Școala sportivă din Timișoara să devină — la nivelul TUTUROR secțiilor — un laborator al performanței !**

SCUTIRILE MEDICALE — O PROBLEMĂ PE CALE DE REZOLVARE ?...

Una din problemele acute ale școlii a fost pînă deunăzi aceea a scutirilor medicale de la orele de educație fizică. Într-adevăr, **o problemă**, atîta timp cît în multe cazuri, în școli de toate gradele, începînd cu cele de învățămînt general, numărul elevilor scutiți medical era de ordinul zecilor. Copiii și tinerii nici măcar nu asistau la lecțiile de sport ale colegilor lor. Unii, din motive întemeiate, avînd diverse malformații. Alții, cei mai mulți din păcate, pentru care unii părinți prea puțin orientați găsiseră „soluții legale". Ei obținuseră adeverințe de scutire din partea unor unități medicale sau a unor medici, care, cel mai adesea, nici nu știau cum arată copiii în cauză... Copii sănătoși, dar care — pentru a nu-și „strica" media generală — recurgeau la asemenea „stratageme" neprincipiale.

Ministerul Educației și Învățămîntului prin instrucțiunile publicate în luna noiembrie a anului trecut, reglementează situația scutiților medical. Ei vor lua parte, de la caz la caz, la lecții speciale de educație fizică, efectuînd exerciții sau grupe de exerciții mai ușoare sau vor desfășura o serie de alte activități de mișcare, în raport direct cu avizul medicului.

În întîmpinarea și acum în materializarea instrucțiunilor M.E.I. în multe școli și licee acțiunea a și început. Un experiment se realizează, de pildă, la liceul „Gheorghe Șincai" din București de către colectivul catedrei de educație fizică, condus de apreciatul profesor **Victor Tibacu.** Beneficiind și de condiții foarte bune (mai multe săli de sport), profesorii de specialitate de aici au putut realiza o asemenea planificare a muncii încît elevii scutiți medical să poată dispune și ei de un spațiu de lucru, efectuînd exercițiile recomandate de medici. Un experiment asemănător există și în alte unități de învățămînt, la liceul „Decebal", din Deva, la liceul „Petru Rareș" din Piatra Neamț, la cîteva școli generale din orașele Giurgiu, Constanța și Timișoara.

Rezultatele de pînă acum sînt apreciate ca satisfăcătoare. **Copiii scutiți medical se adaptează ușor programelor întocmite de catedrele de educație fizică, unii dintre ei, prinzînd gustul pentru sport, solicită să fie cît mai mult în perimetrul activităților competiționale ale școlii respective, deocamdată în calitate de oficiali sau arbitri. Un fel de colaboratori direcți ai profesorilor de educație fizică.**

Așadar, o problemă acută, pînă mai ieri, este pe cale de rezolvare. Evident și prin priceperea profesorilor de specialitate, dar și cu concursul nemijlocit al celorlalți factori din școală, începînd cu direcțiunea și profesorii-diriginți...

Rubrică redactată de
Tiberiu STAMA

A INTRAT ÎN TRADIȚIA ȘCOLII

„Devenind o cititoare pasionată a ziarului „Sportul" (mulți elevi fac acest lucru la noi în școală) — ne scrie eleva MARIANA BĂNĂȚEANU, comandanta unității de pionieri de la Școala generală Corbi, jud. Argeș — vă aduc la cunoștință că sportul a luat o mare amploare la noi în școală. Amintesc că în tradiția școlii noastre a intrat deschiderea festivă a anului sportiv școlar, campionatul școlii la diverse ramuri (în 1973 la handbal, fotbal, tenis de cîmp, cros, șah, tenis de masă, în acest început de an la trîntă și gimnastică) și că organizăm competiția „Prima zi de vacanță". Dar, indiferent de locurile pe care le vom ocupa la competițiile prevăzute în calendar, credem că lucrul cel mai de preț va fi participarea tuturor elevilor și elevelor din școală la toate întrecerile ce se vor organiza, așa cum s-a întîmplat și în anii precedenți."

9 + 8 JUDOKA NEAJUTORAȚI...

„Împreună cu un coleg de serviciu — ne scrie GHEORGHE MARIAN, lăcătuș mecanic la Țesătoria 3 de la Întreprinderea textilă Dunăreana — ne-am apucat să înființăm o secție de judo în întreprindere, reușind ca, în cadrul asociației, să activeze și secția respectivă la care s-au înscris mulți tineri, fete și băieți. Dornici să facem acest sport am cerut asociației materialele corespunzătoare. Dar de un an de zile de cînd ne-am apucat de acest sport, 9 băieți și 8 fete, n-am putut da decît două demonstrații, tot ca să arătăm conducerii întreprinderii că acest sport se poate practica și la noi. După succesul pe care l-am avut în fața publicului giurgiuvean, tot nu avem materialele corespunzătoare și o sală pentru antrenamente. Menționăm că în orașul nostru acest sport nu se practică".

CARUSELUL ANTRENORILOR ȘI REGLEMENTĂRILE

CONSTANTIN DENISCHIOTU, din București, bloc A-7, Drumul Taberei, ne scrise că nu mai înțelege nimic din caruselul antrenorilor divizionari A. **„După ce am aflat** — ne scrie dînsul — **că Gh. Constantin și Ion Nunweiller au devenit, din principali secunzi, la Steaua și, respectiv, Dinamo, la fel de ex-abrupto cum au și ajuns — ei, tineri și fără cărți de vizită — la cîrma acestor echipe cu mari pretenții, iată o nouă surpriză : după lupte seculare care au durat... cîteva săptămîni, la Rapid — altă echipă bucureșteană de tradiție — este numit antrenor principal Ion Urecheatu, de care de ani și ani n-am mai auzit nimic (de fapt, mi-l reamintesc doar ca jucător). Nu există, oare, vreo reglementare oficială în ceea ce privește angajarea antrenorilor la echipele divizionare A ? Federația de fotbal joacă vreun rol în acest sens sau totul depinde de cluburi ?"**

În sensul regulamentului antrenorilor, aprobat de către Biroul C.N.E.F.S. și pentru a facilita o mai judicioasă folosire a corpului de antrenori, în funcție de experiența și capacitatea acestora, după criterii cît mai aproape de realitate, Federația română de fotbal a stabilit trei grupe. În prima — A (care dă dreptul de a profesa ca antrenor federal sau ca principal la echipele divizionare A) sînt încadrați cei ce au categoria I sau a II-a de clasificare, au activat cu rezultate bune timp de cel puțin doi ani ca antrenor federal sau la echipe divizionare A sau B și au promovat cursurile centrale de perfecționare profesională. În momentul numirii lor ca antrenori principali, foștii jucători internaționali Gh. Constantin și Ion Nunweiller nu îndeplineau aceste condiții, dar atunci cînd s-au aplicat aceste normative, ei au fost trecuți ca... secunzi. În ceea ce privește clubul Rapid, vă putem răspunde că acesta n-a putut alege nici un antrenor dintre cei... 52 confirmați prin decizia F.R.F. din 1 ianuarie 1972 (pe baza recomandărilor Colegiului central al antrenorilor) ca apți de a conduce echipe divizionare A și B, apelînd, în cele din urmă, la Ion Urecheatu care, după cum ni s-a spus la federație, nu este clasificat în prezent nici în grupa B. Deci, reglementări există, dar cum țin cont de ele cluburile !...

„ȘI DACĂ N-AM ÎNVĂȚAT SĂ ÎNOT ÎN COPILĂRIE ?"

„Pentru început îmi cer scuze că nu-mi dau numele întreg, deși n-am nimic, absolut nimic de ascuns, ci doar pentru a nu «cădea» numele meu sub ochii cunoscuților — ne scrie IULIA F., din București, cartierul Balta Albă. În urma unei boli pe care am «dus-o pe picioare» o anumită perioadă de timp, m-am internat pentru tratarea ei. Printre recomandațiile medicului se numără și practicarea sportului, în special a înotului — cel mai indicat și totodată cel mai util pentru mine. Spre necazul meu nu știu să înot. N-am învățat niciodată și am ajuns ca la vîrsta mea (22 de ani) să nu știu să înot. Vă asigur că nici nu sînt singura. O mulțime dintre colegele mele sînt în aceeași situație. Li s-au oferit cumva condiții la școală pentru practicarea acestui sport atît de util ? Am aflat, însă, cu surprindere că și la cursurile pentru învățarea înotului pentru copii se prezintă puțini candidați (mai ales în timpul iernii). Oare vina să o poarte părinții ? Eu cred că da. Dar de adulții întîrziați în practicarea înotului se mai ocupă cineva ? Avem bazine acoperite, dar nu știu dacă există antrenori care să-și mai bată capul cu noi. Mă încred în sfatul pe care mi-l veți da și prin care veți deveni, în mod indirect, primul meu «antrenor»".

Vă mulțumim pentru încrederea pe care ne-o arătați și pentru „investitura" pe care ne-o acordați, anunțîndu-vă, totodată, că vă puteți adresa pentru îndeplinirea dorinței dv. la bazinul acoperit „23 August", care este și în apropierea locuinței dv.